

Tekst: Andreja Čokl

Fotografije: Slavo Filipov, Streefashion

Študent naj bo ... Že, že, ampak kako in kje? Fakulteto človek že izbere, študijsko smer tudi (in če ima srečo, je celo sprejet na zeleno smer). Zaplete pa se pri iskanju prostorčka pod soncem, kjer naj bi novopečeni študent preživel naslednjih nekaj let, se v miru pripravljaj na izpite, dobro spal in se občasno nekoliko pozabaval. Skrajšano: kje živeti v času študija, če nimaš te sreče, da bi imel stalno prebivališče v enem od univerzitetnih mest?

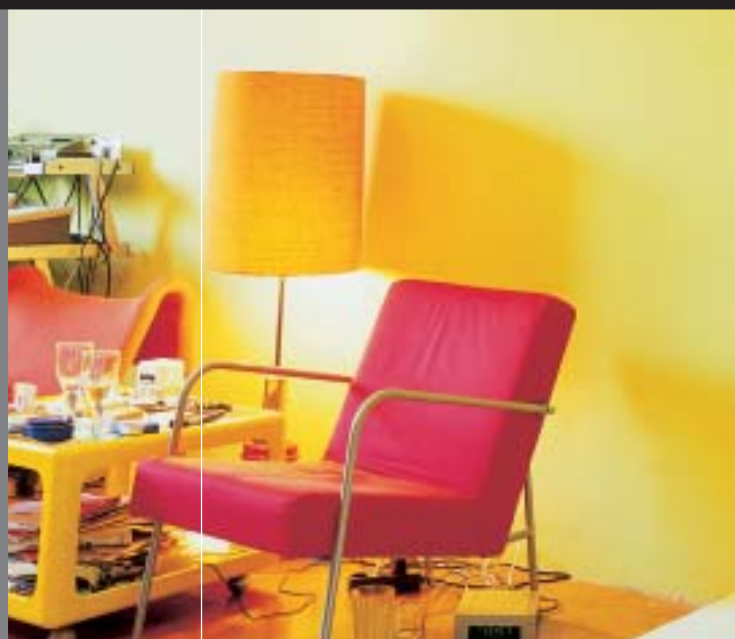
V Sloveniji je okoli 80000 študentov, število pa vsako leto še narašča. Večina študira na Univerzi v Ljubljani, zato je prav v naši prestolnici najtežje najti pristo sobo. Bruci se sicer začno s to težavo ukvarjati že pred samim vpisom na faks, a mnogi kljub temu oktobra, ko se začno predavanja, ostanejo brez strehe nad glavo. V ljubljanskih Študentskih domovih (www.stud-dom-lj.si) namreč biva manj kot ena tretjina študentov, nekaj jih je še pri zasebnikih s koncesijo. Ostali se morajo znajti po svoje in iskati zasebne sobe. Ker je povpraševanje po ležiščih bistveno večje od ponudbe, mnogi Ljubljančani in okoličani sobe oddajajo na črno in pri tem cene 'navijajo' do neslutnih višav.

Medtem ko študentski domovi v visokošolskih središčih drugod po Sloveniji med letom uspejo pod streho spraviti vse prosilce, je v Ljubljani na čakalni listi vedno okoli 1000 študentov. Tudi prihodnje leto verjetno ne bo veliko bolje. Za študijsko leto 2003/2004 je Ministrstvo za šolstvo, znanost in šport že razpisalo 6377 ležišč v ljubljanskih Študentskih domovih, od tega 1800 mest za novince, ostalo pa za podaljšanje bivanja že vseljenih srečnežev. Poleg tega je pripravljeno subvencionirati tudi 1885 ležišč pri zasebnikih, ki sobe oddajajo v najem prek Študentskih domov. Interesenti razpis najdete na www.mszs.si/slo/aktualno/javni_razpis.asp?ID=1957, prošnjo pa morate oddati do 10. avgusta 2003 (oz. za podaljšanje bivanja do 20. avgusta). Mesečni dohodek na družinskega člana v letu 2002 ne sme presegati 353.154 tolarjev, če želite za prihodnje študijsko leto dobiti mesto v študentskem domu ali subvencijo za bivanje pri zasebnikih (študenti, ki bivajo pri zasebnikih, ki so se prijavi na razpis Študentskih domov, so namreč upravičeni do desetih subvencij, letos v višini 9.000 tolarjev na mesec). A to še ni vse: ostali kriteriji za pridobitev sobice so učni uspeh, oddaljenost fakultete od kraja stalnega prebivališča, število družinskih članov, zdravstvene, materialne in socialne razmere prosilca, starševstvo, status športnika in izjemni dosežki pri učnem ali študijskem uspehu.

In ko sobo enkrat imate, morate seveda plačevati stanarino in stroške. Za bivanje v ljubljanskih Študentskih domovih so študenti v letošnjem aprilu plačali med 9.000 in 20.000 tolarji, medtem ko je stanarina v preostalih krajih tudi do 20 % nižja. Če boste stanovali pri zasebnikih, boste v Ljubljani za sobo odšteli od 16.000 do 40.000 tolarjev na mesec, medtem ko bo soba v Mariboru za nekaj tisočakov cenejša.

Vse zapisane težave dobro pozna tudi študentska vlada. Na spletni strani ŠOU v Ljubljani (www.sou.uni-lj.si) najdete nekaj kontaktnih naslovov in telefonskih števil, na katere se lahko obrnete, če želite pomoč ali le nasvet pri iskanju sobe. Predstavniki te in ostalih študentskih organizacij od slovenske vlade že dalj časa zahtevajo tako nove postelje (že aprila 2000 je bil na seji vlade sprejet sklep o 4898 novih posteljah za študente, a t. i. projekt '4000 postelj' se še vedno ni začel uresničevati) kot tudi obnovo in prenovo dotrajanih študentskih domov, povišanje državne subvencije študentom za bivanje v Študentskih domovih in dostop do interneta v vseh domovih.

Na rezultate teh prizadevanj bomo verjetno še dolgo čakali, medtem pa si lahko čas krajšate z iskanjem zasebnih sob. Ko najdete tako z lastno kopalnico, kuhinjo in po možnosti še z lastnim vhodom, obenem pa cena ne presega višine vaše štipendije, ste lahko prepričani, da ste rojeni pod srečno zvezdo. Ostane vam le še iskanje prijetnega sostanovalca.

nasme h

ko je plačilo nasme h ...

Tekst: Andreja Čokl

Fotografija: Thomas Jantzen, Streetfashion

Želiš popestriti in predvsem obogatiti svoje življenje? Spoznati zanimive ljudi in samega sebe? Storit nekaj v dobro drugih? Si pripravljen nekaj svojega časa nameniti pomoči potrebnim, a za to ne prejeti drugega plačila kot zahvale in občutka, da si nekemu polepšal dan? Potem si pravi kandidat za prostovoljca.

Povsod po svetu deluje na tisoče prostovoljcev vseh starosti. V Sloveniji ima prostovoljno delo že več desetletno tradicijo in ga je težko predstaviti v kratkem sestavku, kajti kolikor je prostovoljcev – teh je veliko, a nikoli dovolj –, toliko je tudi različnih vrst in načinov pomoči. Prostovoljno pri nas delujejo predvsem dijaki in študenti, nekateri na popolnoma prostovoljni osnovi, drugi pa v okviru obveznih izbirnih vsebin.

Naj omenim le nekaj števil: samo v Ljubljani je nekaj sto nevladnih organizacij, ki v svoje delo vključujejo prostovoljce. V Svetovalnem centru za otroke, mladostnike in starše (www.scoms-lj.si) prostovoljci letno opravijo najmanj 3600 ur neposredne pomoči osnovnošolcem. Zelo aktivni so tudi slovenski skavti (zskss.skavt.net), tisti nekoliko starejši opravijo približno 400 ur prostovoljnega dela letno, mlajši pa pomoči drugim namenijo vsaj uro na teden. Slovenska veja mednarodne organizacije Amnesty International (www.amnesty-international.si) ima že 4000 članov in mnogi med njimi prostovoljno predstavljajo človekove pravice slovenskim šolarjem.

Prostovoljno delo pa je še marsikaj drugega. Je druženje, pogovarjanje, sprehajanje, nudenje učne pomoči, je drobna pomoč pri vsakdanjih opravilih, lahko so igralne, ustvarjalne, umetniške dejavnosti in še tisoč drugih. Kaj kot prostovoljec počneš, je odvisno od potreb in želja osebe, ki ji pomagaš, pa tudi od tega, kaj lahko ponudiš in kaj želiš sam početi. Lahko pomagaš učencem in dijakom z učnimi težavami, otrokom z vedenjskimi ali kakšnimi drugimi težavami, mladostnikom z motnjami v telesnem in duševnem razvoju ... Begunske in romske otroke lahko učiš slovenščino ali pa vodiš športne dejavnosti, ustvarjalne delavnice in druge aktivnosti za otroke v vrtcih, šolah, krajevnih skupnostih ali kar na ulici. Prostovoljci obiskujejo starostnike v domovih za ostarele ali bolnike v bolnišnicah, se sprehajajo z osebami na invalidskih vozičkih, sodelujejo v čistilnih akcijah in pomagajo ohranjati čisto naravo ... Mnogo možnosti, a še vedno nismo izčrpali vseh.

Morda imaš celo sam idejo, kako bi lahko pomagal in obenem dokazal, da mlada generacija ni popolnoma zagledana vase in v pridobivanje materialnih sredstev. Tvoje zamisli in pripravljenost za delo bodo poleg že omenjenih dobrodošle tudi pri naslednjih organizacijah:

- Slovenska filantropija – Združenje za promocijo prostovoljstva (www.sf-zdruzenje.si/slo_filan.html) je nevladna organizacija, ki deluje z namenom razvijati in širiti različne oblike človekoljubnega delovanja, svoje delovanje pa širi tudi zunaj meja Slovenije.
- Centri za socialno delo (www.gov.si/csd) v mnogih slovenskih krajih v okviru svojih programov nudijo aktivnosti, ki jih izvajajo s prostovoljci in so namenjeni smiselnim načinom preživljanja prostega časa.
- Podobno nalogo ima tudi projekt Skala (www.skala.salve.si): prostovoljci na mestih, kjer se zbirajo mladi, izvajajo športne, glasbeno-plesne in še kakšne aktivnosti, s svojim 'Busom veselja' zabavo pripeljejo tudi v bolj oddaljene kraje, organizirajo pa tudi program 'Osebnostno spremljanje' kot podporo problematičnim mladostnikom.
- Društvo Smisel življenja – Postojna deluje predvsem na področju preventivnih in kurativnih dejavnosti za preprečevanje odvisnosti od drog in ostalih oblik zasvojenosti...

Delo prostovoljcev je dobrodošlo tudi pri tabornikih, Rdečem križu, Karitas, v mladinskih centrih in organizacijah, zelo iskani so prostovoljci za telefonsko svetovanje, na mnogih srednjih šolah in fakultetah pa dijakom in študentom prostovoljno delo nudijo kot eno od interesnih dejavnosti.

Nekaj bi se gotovo našlo tudi zate. Zato dobro premisli in skušaj pomagati, saj lahko prav tvoja pomoč nekemu nariše nasme h na obraz. Ali kot je dejala prostovoljka Maja: 'V tem delu iščem neko moč, vedrino in upanje, da bo sonce nekoč sijalo vsem ljudem. Morda pa je ravno upanje na boljši jutri tisto, kar iščemo v prostovoljnem delu?'

Tekst: Andreja Čokl

Fotografije: Avdiovizualna knjižnica Evropske komisije,
Markus Henttonen, Streetfashion

intervju: dr. Slavko Gaber, minister za šolstvo

Dr. Slavka Gabra poznamo predvsem kot ministra za šolstvo, znanost in šport (to funkcijo je lani prevzel že drugič), ki je v svojem prvem mandatu vodil prenovo sistema vzgoje in izobraževanja v Republiki Sloveniji, pomembna pa je tudi njegova vloga pri oblikovanju naše skupne prihodnosti v Evropski uniji. Kot poslanec je bil namreč dr. Slavko Gaber predsednik slovenskega dela pridruženega parlamentarnega odbora, član Komisije za evropske zadeve in parlamentarni član Evropske konvencije. Ker je Slovenija z eno nogo že v Evropski uniji, smo ga poprosili za mnenje o prihodnosti slovenske mladine v zvezi evropskih držav.

Čez slabo leto bo Slovenija postala članica Evropske unije. Kaj to pomeni za slovensko mladino, kaj za šolarje, dijake, študente in mlade, ki so šolanje že končali? Se bo zanje kaj spremenilo?

Kaj prav posebej pomembnega, razen dodatnih priložnosti, da se bodo mladi tudi formalno bolj enakopravno gibali v tem prostoru EU, se ne bo spremenilo. V osnovi je namreč slovenski šolski sistem že prilagojen podobnim sistemom v okviru Unije. Slovenija je že danes odprta država. Res pa je, da se bo ob vstopu v EU ponudila dodatna priložnost tako za izobraževanje in vzgojo kot tudi kasneje za iskanje zaposlitve v teh okvirih.

Slovinci zelo radi prevzemamo tuje vzore. Vse, kar je tuje, je boljše kot domače. Ali obstaja nevarnost, da bomo po vstopu v EU le jemali in prevzemali od drugih, sami pa ne bomo v to zvezo prispevali nič slovenskega?

Najprej je seveda veliko vprašanje, kaj je tisto slovensko oziroma še boljše, kaj je tisto, kar se v Evropi »dobro prodaja«? Tisto, kar je kvalitetno in kar Slovenija že ima, bo imelo tudi v Evropi v prihodnje svojo

veljavo. Tam še v večji meri kot v Sloveniji šteje kvaliteta. Tako verjetno ne bo, kot že danes ni, nobenih ovir za knjige Draga Jančarja ali za poezijo Tomaža Šalamuna. Prav tako ne bo ovir za to, kar lahko na področju likovne umetnosti predstavijo tisti, ki imajo v Sloveniji že sedaj veliko veljavo. Na primer Emerik Bernard. Znano je, da tudi celoten spekter od Laibach do NSK v Evropi že dolgo obstoji. S področja plesne dejavnosti se uveljavljajo En knap. S področja filozofije je že dolgo uveljavljen dr. Slavoj Žižek. In še bi lahko našteval. Na to, da bi v Evropi nekaj uspevalo samo zato, ker je slovensko, ne pa kvalitetno, ne kaže računati. Slovenija tudi ni pretirano nagnjena k posnemanju vsega, kar je evropsko. Ker je slovenska družba odprta, je dojemljiva za druge vzore. Bojim pa se, da bolj za ameriške kot za evropske. Zato se nam ni treba bati, da bi nas preplavila Evropa.

Ste član slovenskega dela Konvencije o prihodnosti Evropske unije. Ali ste pri krojenju naše skupne usode upoštevali tudi mnenja mladih, ki imajo sicer do EU večinoma pozitivno stališče? Mnoge ideje, mnenja, želje so mladi namreč izrazili ob različnih priložnostih, ena takih je bilo srečanje Youth 2002 lani na Danskem, kjer je sodelovalo tudi 8 slovenskih predstavnikov.

Član Konvencije, ki jo omenjate, sem bil. V tistem času, ko sem imel priložnost sodelovati pri nastajanju osnutka te pogodbe, sem se večkrat srečal z mladimi, tudi iz različnih držav. V Državnem zboru smo imeli poseben pogovor s predstavniki prav teh mladih, ki so se srečali na Youth 2002 na Danskem. Imel sem celo čast predlagati enega od slovenskih udeležencev tega srečanja. S celo slovensko delegacijo smo se vsi slovenski člani Konvencije tudi osebno srečali ter se pogovorili o njihovih predstavah o prihodnosti Unije. Povabili smo jih tudi k delu Foruma za prihodnost Unije, ki deluje v Sloveniji.

dosti zahtevati, tudi omogočiti

in šport

0802626
www.euro26.si
info@euro26.si

Nekateri strokovnjaki menijo, da je mladina dandanes razvajena in zato slabo 'opremljena' za uspešno samostojno premagovanje težav. To naj bi bil celo eden od vzrokov za beg mladih v različne negativne prakse in odvisnosti. Kaj bi lahko na splošni družbeni ravni storili, da bi mlade bolje pripravili na samostojno spopadanje z vsakdanjim življenjem?

Mladi so glede na prostor, v katerem živijo, pripravljeni na spoprijem z izzivi vsakdanjosti. Sicer pa neka primerna stopnja zahtevnosti, ko gre za uveljavljanje v svetu, v katerem živimo, ni odveč v odnosu do nikogar, tudi do mladih ne. V življenju se pokaže, da se je potrebno večkrat dokazovati. In najlažje se dokažemo z znanjem, če si ga pridobimo. Od mladih je zato potrebno dosti zahtevati, hkrati pa jim veliko tudi omogočiti. To je največ, kar jim lahko ponudi ta družba ob njihovem oblikovanju. Dati priložnost za to, da si pridobijo čimveč znanja. Dati jo vsakomur. Dolžnost tistih, ki priložnost imajo, pa je, da jo izkoristijo.

Na takšne in drugačne odvisnosti v naši reviji opozarjamo tudi mi. Odsvetujemo tiste negativne, ki vodijo v pogubo, in svetujemo na primer odvisnost od potovanj. Poznate našo revijo Euro<26? Kaj menite o njej?

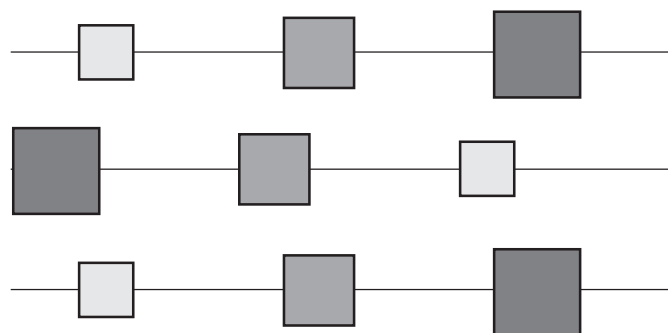
Z revijo sem seznanjen. Redno pa jo prejemajo in prebirajo na Uradu za mladino, ki je organ v sestavi našega ministrstva. Sicer pa so potovanja, spoznavanje sveta in ljudi nekaj, kar gre zelo skupaj z mladimi in tistimi, ki to več niso.

Tokratna številka revije bo izšla tik pred poletnimi počitnicami. Imate morda kako sporočilo za dijake, študente, tiste, ki službo še iščejo, in že zaposlene mladeniče in mladenke?

Naj uživajo počitnice!

Gospod minister, hvala za pogovor in v imenu revije Euro<26 želim lepe počitnice tudi vam, predvsem pa, da boste uspeli najti čas zanje.

Dr. Slavko Gaber je po izobrazbi sociolog z dušo pedagoga, ki pa ga je pot zanesla v politiko, kjer združuje vse troje. Maturiral je na Pedagoški gimnaziji v Celju, diplomiral pa na tedanji Fakulteti za sociologijo, politične vede in novinarstvo (današnja Fakulteta za družbene vede), smer sociologija. Med študijem je našel čas še za vzporedni študij filozofije na ljubljanski Filozofski fakulteti, kjer je tudi doktoriral, a ne iz filozofije, ampak iz svoje prvotne študijske smeri, sociologije. Svojo prvo zaposlitev je našel na gimnaziji v Škofji Loki, kjer je dijake seznanjal z osnovami sociologije, s predavanji pa je nadaljeval tudi na Pedagoški fakulteti v Ljubljani. Najbližje so mu teme, povezane s sociologijo vzgoje, državljansko vzgojo, vrednotami, sistemi izobraževanja v različnih državah in zunanjim preverjanjem v šolah.

Tekst: Irma Hus, Mirjana Želježič, Eva Marr

Fotografije: Društvo Humanitas

Naj bo izdelek čokolada, ki nam je posladkala življenje, kolo, s katerega smo padli, ker nas je zmotil zaljubljen pogled, vstopnica za kino, ki smo ga obiskali z najljubšim prijateljem, ali budilka, ki smo jo zjutraj ničkolikokrat prekleli, ker nas je prerano zbudila iz trdnega sna, vsak od njih ima svojo zgodbo – zgodbo o svojem uporabniku in zlasti o izdelovalcu.

Tudi Ajchine zapeljivke jo imajo. S sabo nosi predvsem pripovedi o preživetju dekleta iz Ouagadougouja v Burkini Faso, pa tudi zgodbo njene matere, od katere se je obrti naučila, uličnih prodajalk, pri katerih kupuje material za svojo obrt, in deklet, ki ji pomagajo, kadar dobi kakšno večje naročilo. Še več, s sabo nosi zgodovino prebivalcev tiste Afrike iz postkolonialnega obdobja, ki ji pripada Burkinka, ki jo je zaznamovalo življenje, potisnjeno na rob in pozabljeno od ostalega sveta. Aicha Gouem se preživlja z delom v mladinskem hotelu, poleg tega na dan izdela še povprečno sedem zapeljivk. Naredi jih iz listov palme ter plastičnih vrečk in trakov. Okoli palmovih listov, ki imajo lokalno ime Kuanga in jih Aisha kupi od uličnih prodajalk, ovije najprej plastične vrečke in nato še trakove različnih barv. Plastične trakove dobi tako, da razdre molilne tepihe, ki jih prav tako kupi na ulici.

Adjara Traore iz Bobo Dioulasso izdeluje prte, torbice in šale iz ročno tkanega bombaža, ki ga obarva z indigom – naravno barvo, pridobljeno iz listov rastline. Unikatni bronasti kipci nastajajo pod rokami znanega umetnika Bamandouja Traoreja, ki pripada posebni kasti kovačev, značilnih zlasti za Burkino Faso.

Ženske iz kooperative Kanyadhiang! Awach Handcraft v vasi Kendu Bay ob Viktorijinem jezeru izdelujejo pletene košare in bombažne prtičke.

To je le nekaj afriških izdelkov, ki jih je po načelih pravične trgovine mogoče kupiti tudi v Sloveniji preko društva Humanitas.

Zamisel o uveljavljanju poštene trgovine v Sloveniji je zorela sedem let in dozorela konec lanskega leta pod geslom »Kako piti kavo brez grenkega priokusa po izkoriščanju?« V zadnjem desetletju so se namreč dobički glavnih podjetij, ki trgujejo s kavo, podvojili. V istem času so se zaslužki navadnih pridelovalcev kave zmanjšali v povprečju za dve tretjini. »To, kar se je zgodilo s ceno kave,« pravi mali posestnik kavne plantaže, »je katastrofa. Leta nazaj, ko so bile cene kave dobre, smo lahko poslali otroke v šolo. Danes jih jemljemo iz nje, ker si ne moremo privoščiti šolnine. Kako naj jih pošljemo, če jih še dobro nahraniti ne moremo.«

Zanimivo je, da je kava drugi največji uvozni produkt ZDA, takoj za nafto. Samo ZDA porabijo približno eno petino celotne produkcije kave na svetu. Kljub tem dejstvom se le malo uživalcev kave, ki večinoma prihajajo iz t. i. razvitega sveta, zaveda, da kmetijski delavci trdo garajo v »podjetjih na polju« in da mnogi posestniki kavnih plantaž prejemajo za kavo manj, kot znašajo stroški za njeno proizvodnjo, kar jih sili v revščino in zadolževanje. Od tod njen grenki priokus.

Ideja o pravični trgovini v svetu sicer ni nova, že pred približno tridesetimi leti se na ideji trgovine na drugačen način začela delati majhna, a odločna skupina pionirjev. Izhajala je iz zavedanja, da prevladujoči način trgovanja med »Severom in Jugom« še pogloblja razkorak med revno večino in bogato manjšino in je vir izkoriščanja na globalni ravni. Potrošniški vzorci, ki jih po nareku multinacionalk ustvarjajo mediji, nekvalitetna in netrajnostna proizvodnja izdelkov masovne potrošnje povzročajo kulturno in civilizacijsko škodo, zlasti odtujenost potrošnika od izvora pridelka oziroma izdelka ter s tem povezano splošno odtujenost. V svetu se že desetletja razvijajo in uveljavljajo alternativni sistemi trgovine pod skupno znamko fair trade, ki temeljijo na spoznanju, da je prav trgovina lahko tudi pot do rešitve mnogih problemov, če le temelji na etičnih načelih.

Po definiciji IFAT (International Federation for Alternative Trade), ki združuje enako misleče proizvajalce, trgovce in oglaševalce, je pravična trgovina trgovsko partnerstvo, ki temelji na dialogu, transparentnosti, spoštovanju in išče večjo enakopravnost v mednarodni trgovini.

- Fair Trade

0802626
www.euro26.si
info@euro26.si

Sodeluje pri trajnostnem razvoju preko nudenja boljših trgovinskih pogojev in zaščite pravic marginaliziranih proizvajalcev in delavcev, zlasti tistih iz manj razvitih področij in dežel. Ključni elementi, ki jih morajo upoštevati članice IFAT, so demokratično organiziranje, priznavanje sindikatov, izključenost dela otrok, enakost med spoloma, primerni delovni pogoji, okoljska trajnostnost, pravično plačilo (cene morajo kriti stroške proizvodnje), zagotavljanje socialnih premij za izboljšanje materialnih pogojev in omogočanje razvoja partnerstva oziroma dolgoročnih odnosov med proizvajalci in kupci.

V začetku so humanitarne organizacije in njihovi partnerji poslovali predvsem z izdelovalci umetnih obrti na Jugu, da bi zadovoljili trende po »etno« opremi domov. Gibanja za solidarnost so, recimo v Nikaragvi, uporabljala tradicionalne izdelke kot na primer kavo, da bi povečala ozaveščenost ljudi in zbirala denar. Od zametkov prvih trgovin, ki so upoštevale načela pravične trgovine, je šel razvoj v smeri tradicionalnih prodajal in marketinških metod ter iskanja večjega vpliva na t. i. mainstream preko supermarketov in kompleksnih oglaševalskih kampanj.

Protagonisti pravične trgovine se danes sprašujejo, ali lahko potrošnike prepričajo, da bodo začeli premišljevat in da bodo plačali več, kot verjamejo, da je potrebno, ter ali je mogoče s pravično trgovino preživeti in hkrati delati tako ZA trg kot PROTI njemu. Pravična trgovina, skratka, od nas zahteva, da smo bolj kritični do obstoječih trgovinskih mehanizmov in da se predvsem soočimo z lastno odgovornostjo, ki jo nosimo kot posledico svojih nakupov.

P. S.

Pravična trgovina v Sloveniji se je rodila kot projekt Slovenskega etnografskega muzeja in društva Humanitas, ob podpori okoljske fundacije Umanotera. V načrtu je trgovinica v kompleksu Slovenskega etnografskega muzeja, ko bo ta dograjen. Do takrat je mogoče izdelke kupiti na društvu Humanitas, Resljeva 48, Ljubljana. Informacije dobite na tel. št.: 01 4300 343; 040 528 859; 031 865 324 ali na elektronskem naslovu humanitas@siol.net.

www.humanitas-slovenia.org

